

Tato rigorózní práce se zabývá dějinami agrární strany v pro ní přelomovém období let 1920 - 1921. K výběru daného tématu mě motivoval zájem o československé dějiny meziválečného období a to především o dobu první poloviny dvacátých let, v níž po do značné míry zlomovém roce 1920 docházelo ke konsolidaci nového státu a dobudování charakteru a tvárnosti jeho vnitropolitického života, na jehož scéně se nezdálo zračit motivy ne nepodobné některým aspektům našeho současného dění.

A právě v tomto období patří k nejzajímavějším stránkám tehdejší historie problematika agrárního politického hnutí. To totiž představuje zdánlivý paradox a jakousi anomálii meziválečné periody československých dějin, totiž v tom, že v průmyslově vyspělém a sociální aspekty života společnosti dosti silně akcentujícím Československu, hrála roli hegemonu vnitřní politiky státu typicky stavovská a na zemědělské výrobce orientovaná agrární strana. K lákavosti tohoto tématu přispěl i zájem o osobnost Antonína Švehly, která je příkladem mimořádného vlivu jedince na formování nejen jedné politické strany, ale i celého vnitropolitického života státu.

Práce se pokouší přispět k poznání uvedených dvou let v dějinách agrární strany a k postihu jejich přelomového charakteru. Byl to totiž právě rok 1920, respektive jeho první polovina, v níž vrcholil obrát poválečného politického směřování této strany směrem doleva, ale již v posledních měsících téhož roku začalo postupně docházet k posunu zpět ke konzervativnímu pojetí stranické politiky. A byla to opět první polovina roku 1920, kdy agrární strana v druhé Tusarově vládě zaujala ve své prvorepublikové historii, vyjma období úřednických vlád, ve vztahu k majoritnímu koaličnímu partnerovi relativně nejslabší postavení v rámci výkonné moci, aby již od konce tohoto roku a především v roce 1921 začala vystupovat do popředí a postupně se přetvářet v fakticky nejmocnější a nejvlivnější sílu ze všech československých politických stran.